

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Post meridie[m]. Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

m. In hoc ḡ nos docuit qm̄ si volumus diabolū vincere ieiunio intendere oportet Amb. Lb̄s p tua salute famē sustinet et tu p petis tuis ieiunare formidas. Est tñ ieiuniū mltū necessariū : p diabolo vt s̄ dī pim̄ superando & p pctō repellendo. Ia n̄ gura bū? iōsaphat post ieiuniū victoriaz habuit. ij. Para. xx. Et iudith valde abs̄tinens & castissima holoferne deuicit. vt h̄z Judith ij. Propterea dī Darc. ix. Hoc genus demoniorū in illo pot̄ expire nisi ozo ne & ieiunio. **E**xemplū habem⁹ de nini⁹ uitis q̄ p ieiuniū ventia meruerunt. Et p̄ci pue norandū est exemplū dñi q̄ aū voluit ieiunare q̄ diabolū superare. Hugo d̄ sa cro Gic. Parca vita occidit vicia.

Lertus ar. Aud. r̄c. Notate maius ē periculū supari a diabolo q̄ a corpū li inimico. Dicunt em̄ iura qm̄ ybi maius piculum p̄t̄ caut⁹ & diligent⁹ est agēdū. In autentica apud eloqntissimū. L. d̄ fi. instru. et. vij. q. ij. c. vi. Siē aut̄ dī. xlj. dis. Quiccam⁹. Circa maiora mai⁹ piculum p̄t̄. Aud. Si miles alijs h̄er certā dī p duello: nonē cū omni diligentia se disposneret r̄c. Applica qm̄ maius ē piculum aie q̄ corporis. J̄dō disponat se vniuersq̄ sic ut vicere possit. Qd̄ certe nō fieri p̄ sine abs̄tinentia & ieiunio. Unū in pfatione dī. Qui corporali ieiunio vicia coprimis.

Post meridiē. Sermo.

Ecce ascendi mus r̄c. Ecce nūc tps acceptabile ecce nūc dies salutis r̄c. ij. L. vj. Ecce inquā tps acceptabile: vt dis ponam⁹ ascendere r̄c. Nūc inquā. i. tpe leḡ gr̄ plus q̄ in veteri test. J̄o nācvt dī palus debem⁹ vivere in charitate nō facta in p̄bo vitatis. Nūc r̄c. i. tpe p̄ntis miserie et nō post mortē. Nā vt dī Gic. Discide tps mo est sed iusticie tps post erit. Nūc pterea. i. tpe q̄ drages. malis obſuantie pl̄ Galio tpe. Unū canit ecclia Paradisi portas aperuit nobis ieiuniū tps suscipiamus illud orantes et depcantes vt i die resurrectiois cum dño gloriemur.

Salutatio **E**cce r̄c.

Primus ar. An sit possibile pctōrem deo recomendari p̄ pniam: Q, non. Dei offensa ē infinita. **L**atra. Nihil int̄ḡ boi qd̄ sit impossibile sibi q̄ hoc ei int̄ḡ vt deo reconciliat se p̄ pniam. Act. ij. Penitem⁹ & querimi vigeleant v̄a deles̄ et. R̄ndet Bon. in. iiiij. di. xv. Modus ē dicēdi sat̄ pbabil̄ Q, de oī eo qd̄ fit i pecato nō sit deo satisfactio neq̄ hoc de⁹ exigit. Quia h̄ est ipsoſibile q̄ aliquid adonet p̄ miscdiaz: & dealiq̄ reqrat satisfactionē p̄ iusticiā: vt silib⁹ concurrat miscdia & veritas. Unū in pctō duo sunt. s. offensa dei q̄ ē infinita: p̄ illa nō sit satisfactio sed dei misericordia remittit. Aliud ē libido deordiñata q̄ finita est & p̄ illa p̄ iusticiā deus exigit pena condigna: & qntū ad h̄ possibile ē deo satisfacere. Alius est mod⁹ dicendi sat̄is rōnabilis. Si diuina miscdia relinqt̄ offensā nō tñ sic oīno q̄ exigat satisfactio nē p̄ iusticiā: sed q̄ hō nō pot̄ p̄ tanta offēsa satisfacere. J̄o dedit deus mediatorē q̄ satisfaciat. In sola fide passiois chri remittit omnis culpa et sine ea null⁹ iustificatur. **H**ec Bonaue. **P**ro fun. Si volum⁹ facile est deū placari nobis. **Q**uid⁹ de arte. Flectit iratus voce rogante de⁹. et Sene. ad Lucil. Non sunt dei facti odiosi nō iudi⁹ di admittuntur assilientib⁹ manū porrigit. **L**ū ḡ querit An sit possibile r̄c. **D**ic r̄n. vt s. **E**x q̄ p̄clude q̄ securi p̄nt ecq̄ in christi fide pniam agunt. Nā et ip̄e ch̄is in p̄ncipio suaz p̄dicationū dī Datt. iiiij. Pniaz agite app̄q̄ em̄ reg. ce. **O**pctōres cur ad tantam pmmissionē non festinatis cur maiulas pctōrum per peccatiā abluerere differris. Penitentia enī ē lauatorium quo peccato p̄ diluunt macule Psalm. Labora in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meū. id est per singulas peccatorum maculas laui conscientiam. Tunc etiam cum conscientiā ablueritis per penitentiam: fructuose ieiunabitis et victoriaz contra satiane tentationes obtinere poteritis. **F**igura Ista quatuor fuerūt ordinata. baptismus desertum ieiuniū & tentatio. In quo significatur q̄ prius debet esse ablutio a peccatis. Secundo subtrac̄cio a mūdi illecebrib⁹. Tertiio exercitatio in ieiunijs. Quarto oppugnatio ab hostiū insidijs. Unde et filij israel pri⁹

q. 2

Dniča. I. Quadragesimie

mo transierūt mare rubrū. Scđo intrauerit lus em̄ quia per p̄mā tentationem eū vis
desertū. Tertio passi famē et sitim. Et q̄r
eo hostiū insult⁹ q̄s deuicerūt: ut h̄z Exo.
xvij. Expone r̄c. Sz forte dicit q̄s. Quō
vincere poterim⁹ diabolū q̄ nō est visibil⁹.
Aug. audi li. de Egzone ch̄iano Hos q̄ fo
ris nos ipugnat int⁹ vincim⁹ vincēdo cō/
cupiscentias p̄ q̄s in nob̄ dñanf.

Terti⁹ ar. In p̄cedenti r̄c. H̄c de se/
ris: que tangit ibi. Et accedens tentator
vīez post ieiunū. q̄r vīez ad meliora tēdē/
tib⁹ inuidet diabol⁹: ita q̄ vidēs dñm esu/
ture q̄ tñ absq̄ esurie ieiunauerat q̄dragil⁹
ta dieb⁹ q̄s dulci⁹ de eo tentādi occasionez
acceptit. Accessit ḡ in forma būana vt cre/
dit in qua ei loq̄ t̄ cū circūducere poss̄t ut
exploraret an dei filius esset v̄l'an in pctū
eū deicere posset. Tentat autē dñs trib⁹
tentationib⁹ in q̄b⁹ est oīm delictoz mate/
ria. iuxta illō. j. Joā. iij. Q̄d ē in mundo
aut est ɔcupiscētia r̄c. q̄b⁹ p̄mū homi/
nē deiecerat. Un̄ etiā videt inuere Aug.
q̄ tentator fuit lucifer q̄ prim⁹ boīm supa/
uerat gula in cibo yetito: vana glīa dicens
Erit sicut dñ. Auaricia/dicēs; sc̄ires bo/
nū t̄ malū. Nā auaricia etiā d̄r sc̄ie t̄ subli/
mitat⁹ ambitio.

Prima tentatio carnalis cōcupiscētia.

Scđa spūalis supbie.

Tertia est tpalis avaricie

Prima iḡt r̄c. cū d̄ Si filius dei es r̄c.
Filius inq̄ naturalis: et sic ei in p̄tate eq̄/
lis. Hilari⁹. Intēdebat demōs. n̄z p̄nceps
ex cōuersione lapidū in panē si d̄ eēt vir/
tute sue p̄tā agnoscere. ersi h̄o m̄ et ob/
lectamēto cibi patientiā esurient̄ illudere
Tet̄ nō potuit diabolus magist̄ illudē/
re. Quis fieridit q̄ nec deitate ei⁹ cognovit
nec eū ad gulā iduxit. Un̄ autoritate scri/
pture eū deuicit dicēs. Nō in solo pane vi/
vit h̄o: sed in oī p̄bo r̄c. Aug⁹. Certissime
sc̄itore fratre da q̄lis est caro q̄ m̄ltos di/
es nō p̄cepit cibū: talis est aia q̄ n̄ assidue
pascat p̄bo dei. Qd p̄ficiat nedū de corpora/
li: sed et de spūali vita. sicut de moysi q̄ ie/
funauit q̄draginta dieb⁹/ dei alloq̄o suspen/
tōtus. In hoc autē dñs nos docuit hūilita/
te magi⁹ et prudētia q̄ potentia victoriā
querere. Itē ostentatiōes fugere. Se/
cunda est tentatio spūalis supbie. Diabo

lus em̄ quia per p̄mā tentationem eū vis
cere nō potuit: cogitauit apud se (sicut ait
Chryso.) Hō iste ieiūs videt. sc̄i autē eis
nō p̄ gula: sepe tamē vincunt motu inans
gīse. Assumpsit ḡ eum in setām ciuitatē.
hierlm̄. Chryſ. Ex patientia/nō ex impo/
tentia se p̄misit assumi. Sic tñ elegit chi/
stus ut dicit glo. ut a nemine videre. Et
statuit eum supra pinnaculū tēpli. Scđo
magist̄ in historiā pinnacula dicunt de/
ambulatoria que p̄ circuitū erant exterius
in tēpli tecto quoq̄ planū erat ybi sacerdo/
tes et scribe alloq̄banū populū: exponēdo
legem dei. Et ideo fīm glo. in loco in quo
multos per vanam glīam deceperat/ten/
tare voluit dñm de vana gloria. Dicūg
illi. Si filius dei es mitte te deorsum. q̄i
dicat h̄o potes per te et p̄pter angelorum
misteriū. Etere diabolica vox q̄no ad ascē/
sum sed ad descensum inuitat. Et Chryſ.
dt. Nō dicit: mitto. ne vīm facere vīceat.
sed mitte te deorsum dt: ut ostenderet q̄
vnusquisq̄ nostrū libertate arbitriū cadit
mortē. Eius qđē est frādere: sed nostrū
est p̄suasōes ei⁹ supare. Scđo Hiero. aut
autoritas quā adducit. s. Angelis suis r̄c
nō est ad p̄positū: quia nō est de chīo capi/
tes: sed de mēbris ei⁹. Chīs etiā nō portab/
at ab angelis: sed ipse portabat angelos
fīm eundē Hiero. In omib⁹ his tenta/
tionib⁹ hoc agit diabolus ut intelligat si
filius dei sit. Sed dñs sic respōsione tem̄
perat ut eum ambiguū reliquāt. Un̄ Rī/
char. dt. Scriptū est Non tentabis dñm
deum tuū. q. d. alister possūm descendere.
Aug. Nisi periculū quantū caueri potest
caueret/bic magis tentaret deū q̄ in eum
speraret. Un̄ dñs q̄uis possit: dicit tñ
discipulis suis. Si vos p̄secuti fuerint in
yna ciuitate fugite in alia: et idēipse fugit
et latuit. Moraliter diabolus m̄los stā/
tuit supra pinnaculū. i. in officiā et dignita/
tes eleuat/ut inde ad grauore casum per/
trabat. Aug⁹. Quanto quis in loco supe/
riori: rānto periculo maiori p̄tāf. Terti⁹
est tentatio temporalis avaricie. Quia ast/
sumpsit eum diabolus in montē excelsū
valde et oīdīs ei omnia regna mundi r̄c.
fīm Bern. Quia dñs nihil ostendit diuīb
nitas: arbitratuſ hostis cum esse m̄ hou/
minē tēnauit cum tertio ut boīem/ostet

dens ei oia regna mundi tē. Chrys. Aci
q̄s manu ostenderet dicens ex illa pte est
africa: ex illa palestina: ex illa grecia: et ex
illa italiam enarravit ei in momento. i. libe
ri oia regna mudi. ut h̄ L. iiij. id est oia
mudi & cupiscibilia. Amb. Bi⁹ in mo⁹ne
to oia sp̄alia monstrant: qm̄ cito oia pte/
reunt: et sepe hora seculi abiit aq̄s viueret
Tentauit ḡ dñm de auaricia arroga⁹tia/
pmittens mendacit̄ q̄ dare nō poterat v/
tens. Hec oia tibi dabo si cades adoraua
tis me. Chrys. Nibil em̄ sic hoīem diabo
lo subi⁹ facit ut inhibere opib⁹ atq̄s mudi
amore sugari. Vide bñ: si consideres pnci
pium tentationis: auaricia ē: si finē tenta/
tio idolatrie. Et bñ sic iungit. Quia au/
ricia est idoloy seruit. Eph. v. Sp̄ualit⁹:
Cum vis fieri magn⁹ et ante mens⁹ ocul/
los ista xp̄omis: cito diabolus tibi illa xp̄o
nit et regna mundi ondit: q̄ si conse⁹ volu/
eris necesse est ut p̄cident adores eu. Lō
tra hanc tentationē dñs terribiliter cōmi/
natus iussit diabolū abscedere dices. Va
de sathanā. Eb̄is cū passus fuisset tenta/
tionis iuriā: dicente diabolo. Si fil⁹ dei
esmitte te deo r̄sum: Hunc diabolū incre/
pat cū sibi vult diuinū usurpare honorē: vt
nos illi⁹ exēplo discamus nr̄as qđem iniu/
rias magnanimitate sustinere: dei aut̄ iniu/
rias nec vsc⁹ ad audiūz sifferre. Deinde
subiungit dñs. Scriptum est. Dñm deū
tuim adorabis tē. Deut. vij. Nota bñ cir/
ca p̄deta qm̄ dñs semp tentationib⁹ obui/
ant in suis p̄ncipib⁹: qđ et nos facere de/
bemus. Hiero. Lubricus est serpens ani/
quius et nisi capite teneat. statim tor⁹ illa/
bit. Attende etiam quō humiliata et scri/
pture autoritate vincit: nobis exemplū p̄/
bens. Unde si tentat diabol⁹ de appetu
honoris: die scriptū est Eccl. x. Quid su/
p̄bis terra et cinis. Omnis poterat bre/
uis vita. Si d̄ appetitu diuitiar⁹: die Scri/
ptū est. i. Tim. vij. Nibil intul⁹ in hūc mū/
dū tē. Si de appetitu delitiar⁹: die scriptū
est. i. Loy. xv. Caro et sanguis regnū dei
nō possidebunt. Ebi bñ Glo. p̄ carnem et
sanguinem op̄a carnalia signatur. Etsi q̄s pa/
titur tentationes nō p̄pterea desperet: sed
magis consolef dū tē resistat. Un̄ Iac. j.
De gaudiū existimate fr̄es cū i varias tē
tationes incideritis. Exemplū in Ecclasp.

Quidam frater turpiter impugnat̄ cōfes/
sus est semi q̄ eum deterruit dicens eu idij
gr̄um noīe monachī q̄ tāvilitate tentaret.
Ille desperans relicta cella ibat ad seculā
sed ei occurrit abbas apoloni⁹. Qui cau/
sa fuge co gnita: solatus est en di. Egō t̄
i hac nocte h̄m̄ divagatione turbatus sum.
Reuersus ē frater in cellā tūc accessit ab/
bas ad ostiū celde senioris vni⁹ et oratione
fratris illi⁹ bellum sentiret. Quo facto vi/
dit parvū ethiopē immittentē sagittas igni/
tas in seni. Qui vehementer accensus ad
seculum reuertebar. Lui occurenſ apolo/
nius dicit. Reuertere ad cellam tuā: et re/
cognosce fragilitatē tuam: et compatere p/
rimis tuis. Et facta oratione liberat̄ ē. Nō
ḡ desperent q̄ tentationes patim̄: sed stu/
deant resistere: et nō dubiū recedet ab eis
diabolus confusus: que admodū a dñs re/
cessit. Chrys. Diabolus inquam obedies
precepto recessit: sed diuinitas ch̄i et spi/
ritus sanctus excitat eū: qđ ad nostrā p̄fecit
consolationē. Quia nō tādiu homines dei
diabolus tentat qđ diu vult sed qđ diu ch̄i
stus p̄mitit.

Et tu arti. Audistis tē. Bellum ḡ
cu⁹ dño aggrediamur et vincere certe/
mus. Nam vt dr. vi. q. j. infamis. Lū p̄n/
ceps dimicatur⁹ est in bello: vassallus fug/
iens: et dñm dimittens est infamis. Et
fm legem capite plectendus ē q̄r cōmicit
crimen lese maiestatis. l. iij. ff. ad. l. iulii. Po
ne casum iuxta legem et canone. Sūmope
timeant p̄tōres ne hac sententia inuoluam/
tur. Venit enī ch̄is ḥ diabolum dimicatur.
Sed heu p̄tōres obstinati ḥ via purgare nolunt. Audistis ḡ qđ di. apls. q.
Timot. ii. Nō coronabis nisi q̄ legitime
certauerit.

Feria. ii. post. prīmā dñicā
Quadragesime.

Ecce ascendi
mus tē. Ecce ego requiram
oues meas Ezechiel. xxiiij.
Ondit benignitatē suā: qm̄ oues suas re/
git ut ascendat tē. Requirit autē oues
suas triplicē faciens p̄missionē in epistola
Prima p̄missio est liberative visitationis